

Arrest

**nr. 341 772 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 8 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 24 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 24 juni 2025, genomen door de gedelegeerde van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 24 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 23 oktober 2026. Hij beschikt ook over een Grieks

reisdocument dat geldig is tot 4 februari 2029 (Documenten verzoeker, stuk 5, nrs. 16-17; Landeninformatie, stuk 6, Aanvraag derde landen van Cedoca van 25 april 2024). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder het AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, het RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025 en het het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld door aangebrachte landeninformatie zoals informatie van UNHCR en een rapport van Human Rights Watch van 2025, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder agelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een negentwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terdege:

“Voorts moet opgemerkt worden dat u zelf persoonlijk nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud vermeldt dat u enige medische, zowel fysieke als psychologische problemen heeft, noch dat u voor eventuele medische problemen hulp in Griekenland of België zocht. Meer nog, zoals hierboven vermeld, is het uw advocaat die bij het neerleggen van de kopieën van uw Palestijnse paspoort ter afsluiting van het document verklaart dat u stress ondervindt door het wachten in België en door de situatie in uw thuisland (zie supra en document 22). Nergens in uw verklaringen vermelden u noch uw advocaat buiten voornoemde stress enige andere medische problematiek.

Uit niets blijkt dat u voor voornoemde stressproblematiek of andere medische problemen in Griekenland liet behandelen. Meer nog, u verklaart dat u zich nooit bij de Griekse gezondheidszorg registreerde (CGVS p.21). De Commissaris-generaal wijst er in dit kader op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot de gezondheidszorg, dit onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf. Voorts blijkt nergens uit uw ingediende documenten dat u voor voornoemde stress of enige andere medische problematiek - fysiek of psychisch - op dit ogenblik in België behandeld wordt (zie supra).”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker wel dat hij psychologische begeleiding wil krijgen, maar concretiseert op generlei wijze met welke psychologische problematiek hij te kampen heeft en legt hier evenmin enig attest van neer.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij bijzonder kwetsbaar is louter omwille van zijn profiel en herkomst uit Gaza, wordt de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkend. Echter dient er vastgesteld te worden dat er geen medische en/of psychologische attesten voorliggen die verzoekers psychologische problemen kunnen staven. Bijgevolg merkt de Raad op dat een kwetsbaarheid in concreto niet wordt aangetoond.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen (Documenten, stuk 5, nr. 17; notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5).

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 24 oktober 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg, en zijn reisdocument op 5 februari 2024 verkreeg (Documenten, stuk 5, nrs. 16-17; Landeninformatie, stuk 6, Aanvraag derde landen van Cedoca van 25 april 2024). Verzoeker vertrok reeds op 12 maart 2024 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef 5 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Nochtans blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij over de benodigde capaciteiten beschikt om zichzelf staande te houden in Griekenland.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terecht het volgende:

“- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een goede scholingsgraad genoot en op verschillende domeinen werkervaring opgebouwd heeft. U ging in Gaza naar school tot de zevende graad, waarna u er in diverse domeinen werkte. Zo was u in Gaza respectievelijk twee jaar in de groententeelt aan de slag en werkte u ongeveer drie maanden in de olijventeelt.

U verkocht voorts gedurende een jaar kledij in een marktkraam en werkte drie jaar als metselaar. Tenslotte was u ongeveer drie jaar en half in een kunststoffabriek tewerkgesteld (CGVS p.8), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.

- U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren. U slaagde erin om zelf een reisbureau in Gaza te contacteren en met behulp van uw maternale neef en uw voormalige baas om uw reis naar Egypte via het ‘Tanseeq-systeem’, inclusief uw vliegtuigticket van Egypte naar Turkije en uw Turks toeristenvisum te regelen en te betalen (CGVS p.11). U slaagde er daarnaast in Egypte met eigen fondsen en met behulp van voornoemde personen uw onkosten in Egypte en uw verblijf en onderdak in Turkije te regelen (CGVS p. 11-12) en met behulp van uw maternale oom F [...] extra uitgaven in Griekenland te bekostigen (CGVS p. 20 en p. 21).

- In Griekenland slaagde u er ook in werk en onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo was zelf een oplossing te zoeken. Zo was u in Kreta gedurende drie maanden bij verschillende werkgevers ongeveer tien dagen per maand in de olijventeelt tewerkgesteld en deed u voor een derde werkgever twee weken in herstellingswerken in een hotel (CGVS p. 13-14). Voorts was u in staat om een slaappleats te regelen op de locaties waar u werkte in de olijventeelt. Toen u in Kreta tijdelijk geen werk had, was u zelfredzaam genoeg om - na een periode op straat te hebben gewoond - hiervoor een tijdelijke oplossing te vinden door in een kraakpand te gaan wonen (CGVS p. 17-18).

- U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning. U slaagde erin om van Mytilini naar Athene af te reizen, om door te reizen naar Kreta waar u werk vond, de procedure om uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten in Thessaloniki, er uw documenten af te halen en daarna naar Athene terug te reizen om er per vliegtuig naar België te vliegen (CGVS p. 17-18). Deze elementen tonen aan dat u - mits enig inspanning - in staat bent om officiële procedures te doorlopen en er dus van uitgaan kan worden dat u ook andere procedures bij de Griekse overheid en bij andere hulporganisaties kan doorlopen om onder andere ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

4.2. U beschikt over eigen en bijkomende ondersteunde middelen om uw vertrek van Gaza naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Verder heeft u een zeker netwerk - zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden - wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

- U was financieel in staat om met behulp van uw maternale oom F., uw maternale neef en uw voormalige baas uw reis en vliegtuigtickets van Gaza/Palestina naar Europa te regelen. Zo slaagde u erin om drie vliegtuigtickets tijdens uw reis van Gaza naar België, namelijk een eerste vlucht van Egypte naar Turkije, een vlucht van Istanbul naar Izmir en een derde vliegticket van Griekenland naar België te betalen (CGVS p.14). Daarnaast was u in staat met hulp van voornoemde personen om voor uw verblijf en onderhoud in zowel Egypte als Turkije financieel te voorzien (CGVS p. 12) en hielp uw oom F [...] u bij extra financiële uitgaven in Griekenland (CGVS p. 20 en p. 21). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op dit ogenblik nog steeds in contact staat met uw familieleden die in Gaza en in België wonen en over een netwerk beschikt die - indien nodig - u financieel kunnen ondersteunen (CGVS p. 11, p.14, p. 20, p. 21).

- Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden behoort om zelf financieel redzaam te zijn. Zo helpt u uw familie financieel door hen een deel van uw salaris op te sturen dat u hier in België verdient (CGSV p. 10). Dat u voorts zeven maanden in België werkt (CGVS p. 4) hoewel u volgens uw verklaringen enkel Arabisch spreekt en in België pas binnenkort met een taalcursus zal starten (CGVS p. 4), getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan ervan uit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw scholing en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u zowel in Gaza als ook in België - ondanks de taalbarrière - in staat bent om permanente tewerkstelling voor uzelf te organiseren en in uw levensonderhoud te voorzien, maar hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland, kan niet overtuigen."

Voorts wordt pertinent opgemerkt dat verzoeker amper initiatieven ondernam om permanent werk in Griekenland te vinden. Verzoeker stelde zelfs dat het nooit zijn bedoeling was om in Griekenland te blijven wonen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21). In zijn zoektocht naar werk sprak verzoeker noch de Griekse overheid noch enige andere humanitaire organisatie aan om hem te helpen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19-20). Van zodra verzoeker zijn Griekse verblijfsdocumenten fysiek in handen had, probeerde hij Griekenland zo snel mogelijk te verlaten en naar België af te reizen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 20-21). Evenmin trachtte verzoeker een organisatie aan te spreken teneinde de Griekse taal te leren (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17).

Evenmin deed verzoeker beroep op de overheid of enige andere organisatie teneinde stabiel onderdak te bekomen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17).

Dit ontbreken van ernstige pogingen om een leven op te bouwen, gepaard met het zeer korte verblijf van verzoeker in Griekenland leidt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Nochtans heeft verzoeker hiertoe duidelijk de capaciteiten, gelet op zijn niveau van zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofd.

Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland onderworpen werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden en discriminatie, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn

persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. De Raad benadrukt ook dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat het gehele politieapparaat in Griekenland niet in staat is om passende bescherming te bieden. Hoewel individuele gevallen van miscommunicatie, wanbeheer of zelfs misdragingen door politieagenten kunnen voorkomen, dienen deze niet als representatief voor het functioneren van het politieapparaat als geheel.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting en zijn aanvullende nota brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 7 januari 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De advocaat van verzoeker wenst de psychologische problematiek van verzoeker te benadrukken. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker niet concretiseert welke elementen een ander licht zouden werpen op diens gezondheidstoestand, die reeds werd beoordeeld in de beschikking van 7 januari 2026.

3.3. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via zijn aanvullende nota ter terechtzitting heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 7 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP